

digt behandlet? Men det er jo noget af det, vi skal se på.

Det, der er årsagen til, at jeg har taget ordet, er, at jeg gerne vil stimulere hr. Jes Lundes gode humør. For han er jo en besindig type, og derfor synes jeg ikke, han skal gå rundt og være bange for det dér med de stigende daginstitutionspriser.

Det er jo sådan, at indenrigsministeren er kendt for at være en venlig mand, og når han svarer venligt på henvendelser fra kommunale folk, bliver det derfor nogle steder udlagt, som om regeringen har den holdning, at daginstitutionspriserne skal sættes op. Men det vil være direkte modsat det, som vi nu foreslår, og det er i hvert fald ikke socialdemokratisk politik, og jeg har heller ikke hørt, at det skulle være regeringens politik.

Så hvis det er sådan, at hr. Jes Lunde vil stille det krav, at de ikke må stige, må han gerne gøre det. Så skal vi se, hvad vi skal have til gengæld for at indfri det, for det er forholdsvis gratis.

Og med hensyn til de kommunale skatter og de grønne afgifter går jeg ud fra, at hr. Jes Lunde er enig i, at når den fordelingsprofil, som vi er lidt optaget af, blev lidt skæv under den tidligere skattereform, var det bl.a., fordi kommunerne satte skatterne op. Og vi medvirker gerne til alle mulige andre løsninger af det problem, og det går jeg ud fra at hr. Jes Lunde også gør, og det må vi jo så se om vi kan klare gennem de kommunale forhandlinger eller de forhandlinger, vi skal have her.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg er glad for, at hr. Jacob Buksti nu mener, at det gik galt med fordelingsprofilen under 1993-skattereformen. Hr. Buksti kan til gengæld ikke påstå, at det er kommet som nogen overraskelse, for vi sagde jo i 1993, at det ville gå galt.

For når man giver kanonskattelettelser i toppen – 10.000 kr., 20.000 kr., 30.000 kr. i skattelettelser – og samtidig giver så mikroskopiske lettelser i bunden, at der kun skal meget små kommunale skattestigninger til at fjerne dem fuldstændigt, så går det galt, og det sagde vi i 1993, og vi stemte imod det, men hr. Buksti lyttede ikke dengang. Men som sagt er det godt, at nogle bliver klogere, og de skal være velkomne.

Jeg er glad for allerede nu at have fået tilsagnet om, at vi får en garanti for, at der ikke kommer stigende udgifter for børnepasning i form af, at regelsæt ændres. Det er jeg glad for, og

det er udmærket, at vi har fået det på plads. Det stimulerer bestemt mit gode humør.

Til fru Elisabeth Arnold: Jeg skal nok love at lade være med at forsøge at markedsføre pinsepakken. Jeg skal holde mig helt væk. Det må regeringen selv klare. Jeg repeterede bare, at vores synspunkt med hensyn til rentefradragsretten har været et andet end regeringens, og det betyder i hvert fald, at vi har strakt ændringen over en længere periode, sådan at folk får mulighed for at tilpasse sig, og det er bare det, vi efterspørger i denne her reform. Vi skal jo også være sikre på, at der er en sådan tidsmæssig profil i den, at folk har en chance for at overleve med deres bolig intakt. For selv om vi vil have den strukturændring, vil vi jo ikke jage folk fra hus og hjem.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Hr. Jacob Buksti siger, at om noget er retfærdigt eller ikke er retfærdigt, er en politisk afvejning.

Ja, naturligvis er det det. Og det vil også være sådan i politik, at hvis man vil lave nogle ordninger, som skal have generelle virkninger på økonomien og samfundsudviklingen, så skal man lave dem. Men der er jo ingen grund til at lave dem på en sådan måde, at man generer mennesker, som man ikke nødvendigvis behøver at genere, og derfor kigger vi nu på de beregninger, som ministeriet laver. Og jeg tror gerne, at ministeriet tænker objektivt, når det laver beregninger, men det kunne jo alligevel være, at der var enkelte eksempler, som man ikke havde tænkt på, og jeg er faktisk overbevist om, at der er en hel del eksempler.

Og så finder vi nok en model, der både tilgodeser sigtet og gør, at ordningen bliver populær og ikke mødes med irritation og upopularitet. For risikoen, når man laver sådan noget, er jo, at selv om hovedsigtet er godt nok, er der samtidig noget i det, som ikke er tilfredsstillende, og det bedømmes efter det sidste.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg vil bare bekræfte hr. Aage Frandsen i hans opfattelse, at hvis det er sådan, at vi skal ramme nogen, så er det sjovere, hvis vi er klar over, at vi gør det. Og det betyder også, at det tilsagn, jeg har givet, jo netop går ud på, at hvis vi ikke er klar over det, vil vi i hvert fald regne det ud, så vi i det mindste er klar over, hvad vi gør.